

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

ISUSOVA ISCJELITELJSKA MOĆ

Oduvijek sam imala sretno i lijepo djetinjstvo. Jedinica sam, a temelje vjere usadila mi je majka još u ranom djetinjstvu. Kako sam odrastala, s roditeljima bi povremeno odlazila na svete mise, međutim nikad to nije bilo potpuno u centru našeg obiteljskog života, nego nekako usputno. Unatoč tome, vodila sam molitveni život, a večer prije poćinka ne bih mogla zamisliti bez razgovora sa Gospodinom.

Godine su prolazile, a s njima su dolazili i životni križevi. Prva rana koju

sam duboko osjetila u drugom razredu osnovne škole je bila kada je

mama izgubila dijete u spontanom pobačaju. Tada se nismo sjetili

Isusa..., pa ni onda kada je tata tri puta zaredom u godini dana završio u

bolnici.

Prošla je moja osnovna škola, došla gimnazija, razne nepodopštine i

grijesi. Paralelno s osnovnom školom, završila sam i Glazbenu školu i

sviram gitaru. Na tom putu sam kao djevojka od 15-16 godina slušala

samo rok&roll, točnije Rolling Stonese, koji su me pomalo obuzimali. Kao

iscrpljena i nezadovoljna adolescentica tražila sam smisao života, no

nisam ga pronalazila. Nezadovoljna društvom u školi, a željna ljubavi,

nisam bila ni svjesna da sam zapravo žedala za Gospodinom.

Uoči svog 16. rođendana, 2004. godine, nisam mogla spavati cijelu noć.

Tražila sam Isusa, mislila da sam uspostavila kontakt s Njime, no bila sam

prevarena...

Pomislila sam da će me Isus spasiti, no moj mozak je otišao “predaleko” i

na sam rođendan sam završila na dječjoj psihijatriji.

Nakon tri tjedna provedena u bolnici pod jakom medikamentoznom

terapijom, i dalje nisam mogla spavati. Dijagnosticiran mi je nespecifični

psihotični poremećaj od kojeg sam se liječila u narednih pet godina.

Nakon vremena provedenog u bolnici vratila sam se kući u još težem

stanju i s još gorom nesanicom. Mjesec dana sam provela anksiozna, ne

spavajući.

Jednom prilikom u posjet nam je došla moja teta, tatina sestra koja je,

vidjevši me, odmah kontaktirala rođakinju koja poznaje patera Smiljana.

Tako smo se našli na duhovnoj obnovi koju je predvodio pater Smiljan.

Još uvijek se dobro sjećam svoje žive vjere u Gospodina kako će mi

pomoći i zaista je pomogao.

Prilikom primanja bolesničkog pomazanja, otac je vidio moje lice i rekao

kako sam bljesnula!

Kad smo se vratili kući, ogladnjela sam, a dotad uopće nisam imala

apetita. Nakon duhovne obnove spavala sam 12 sati 'u komadu', što je

bilo začuđujuće nakon mjesec dana potpune nesanice.

U tom svom najtežem razdoblju života upoznala sam Živoga Isusa i

njegovu iscjeliteljsku moć.

Ne mogu reći da sam odmah potpuno ozdravila, no tu sam doživjela
obraćenje i uz redovitu molitvu, svetu misu i ogromnu podršku svoje
obitelji, nakon 5 godina liječenja, potpuno ozdravila. Bilo je strašno puno
uspona i padova, no redoviti odlasci na duhovne obnove i pregršt molitvi
moje obitelji rezultiralo je mojim zdravljem.

Danas sam osoba koja završava fakultet, sposobna zaraditi za svoj život,
ali isto tako sam i osoba koja je stavila Gospinu krunicu u centar svog

života.

Nadam se da će ovo moje svjedočanstvo nekoga potaknuti da još više

povjeruje Gospodinu i preda mu sav svoj život! (Karolina)

